

BLACHOWNIK (2) *sb m*

blachownik (1), **blechownik** (1) *Mqcz* (1 : 1).

Wszystkie samogłoski jasne.

N sg blachownik (1), blechownik (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (te same przykłady) i XVIII w.

Blacharz, rzemieśnik wyrabiający blachę lub wykonujący przedmioty z blachy, płatnerz; bractearius Mqcz, Cn; laminarius Mqcz; bracteor, malleator Cn (2) : Bractearius, Blechownik/ który ze złotą albo ynfzego żeláza bláchy kuye. Mqcz 26d; Laminarius, Bláchownik/ Płátnérz. Mqcz 183b.

Synonim: płatnerz.

Cf **BLACHARZ**, **BLACHMISTRZ**

KN